

[Stegger Nielsen.]

sonligt mindre Bidrag for Undervisningen ud fra den Betragtning, at det, man selv yder til, i Almindelighed faar den største Værdi. Men dette er jo — det gentager jeg — en Kategori for sig af unge Mennesker, som vi her lovgiver for.

Skolerne kan være Dagskoler, Aftenskoler eller Ungdomskostskoler, hver med sit nærmere foreslaaede Timetal som Mindstekrav. Hvorvidt dette er rigtigt ramt, om det er for lavt, som vi nylig hørte at en foregaaende Taler mente, eller ikke, faar Tiden og Erfaringen vise. Det er en Forsøgslovgivning, og det kan der rettes paa senere, naar Skolen har været prøvet.

Fagkredsen finder jeg rimelig afsat, og at den praktisk betonedede Undervisning nedsættes fra to Trediedele, som oprindeligt foreslaaet, af det samlede Timetal til Halvdelen, finder jeg er en god Ændring, ikke mindst fordi det er en Forsøgslovgivning, vi her er inde paa.

Den praktisk betonedede Undervisning faar stadig sin Chance, hvad Tiden angaar, nemlig Halvdelen af Tiden, men samtidig afsættes der mere Tid til elementære Fag som Dansk og Regning og tillige til en karakterdannende Undervisning gennem frie Foredrag, hvor den enkelte Lærers Personlighed og subjektive Indstilling kan komme til sin Ret og forhaabentlig øve den heldige og gode Paavirkning paa de unge Mennesker, der her er Tale om, den heldige og gode Paavirkning, som er en saa vigtig Faktor for enhver Skole. Hvad en god Lærer i saa Henseende har betydet for sine Elever, har mange Mennesker kunnet vidne om med Glæde og Tak gennem hele deres Liv. For selv med dette nye — den praktisk betonedede Undervisning, som skal omfatte Halvdelen af Timetallet ved denne Skole — vil jeg mene, at det ikke alene gælder om at give disse unge gode og fyldige Kundskaber, Kendskab til Erhvervsliv og Samfund, Kærlighed til Arbejdet — det er alt sammen godt og rigtigt —, men først og sidst om at faa dem interesseret, saa at de ikke alene er Elever, men gode og dygtige Medarbejdere; det gælder om ogsaa at faa deres Øjne aabnet for de høje Idealer i Livet i dansk og kristelig Aand, som er af uvurderlig Betydning, og, som det blev nævnt i Gaar under en anden Lovs Behandling med et Ord af Kristen Kold, at faa dem „trukket op og sat i Gang“. Det maa med. Jeg hilser med Tilfredshed, at vi maa kunne opfatte det paa den Maade. Det tillader jeg mig at gøre, og; til at fremme den sidste Del af Opgaven mener jeg det frie, levende

Ord i denne Skole og det gode Eksempel er de bedste Midler.

Jeg er tilfreds med, at, som det fremgaar af Lovforslaget, ogsaa mindre Elevhold paa 10 i særlige Tilfælde kan godkendes, og at der kan ydes Tilskud til saadanne, dog ikke under et Gennemsnit af 6 Elever. Det er en Velvilje over for de mindre Kredse i Befolkningen, som jeg mener er paa sin Plads, og som jeg har set har været nødvendig mange Steder; det har jeg lært gennem mit Tilsyn med Aftenskolerne.

De foreslaaede Ungdomsskolenævner er jo store for alle Kommunetyper, men med Kravet om alsidig Repræsentation er det vanskeligt at indvende noget imod den foreslaaede Sammensætning. Jeg er studset lidt over, at der er ændret i § 5, Stk. 1 a, og i § 8, Stk. 1 c. Jeg forstaaer ikke rigtig Begrundelsen herfor. Der stod oprindeligt i § 5, at af de to af Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer skal det ene være en Kvinde, og i § 8, at af de tre af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer skal mindst det ene være en Kvinde. Jeg maa mene, at det var meget naturligt og fornuftigt, og det vil jeg gerne gentage. Jeg studsede lidt over, at dette med Kvinderne var fjernet, og jeg ved ikke, hvad Grunden er dertil. Jeg vilde finde det rimeligt og ogsaa formaalstjenligt, at der netop kom en Kvinde ind. Det foreslaas, at Landkommunernes Nævn skal bestaa af mindst 5 Medlemmer, altsaa betydeligt mindre end ellers, og det er jo rigtigt og rimeligt. Her er over for mig gjort opmærksom paa — og det vil jeg nævne ved denne Lejlighed, men vi kan jo vende tilbage til det under den korte Udvalgsbehandling, jeg forudsætter vi faar —, at disse Nævner, Ungdomsskolenævn, vist ikke falder saa heldigt ind i den almindelige Ramme om Skolearbejdet i de sønderjyske Landsdele, hvor man har baade Skolekommissioner og almindelige Skolenævner, og hvor Skolekommissionerne efter Udtalelser til mig netop har de Beføjelser, man her søger at give de kommunale Ungdomsskolenævner. Beføjelserne i det hele taget for disse Nævner kan jeg anerkende, og naar det bestemmes, at Amtsnævnet skal virke for Tilslutning til disse Skoler, maa jeg mene, at det maa gælde for alle Nævnerne.

Vedrørende Lærerlønbestemmelserne, hvorom nærmere Regler senere vil blive givet af Ministeren, maa jeg mene, at det bør tilstræbes ved hele den samlede Ungdomsskoleundervisning at skabe saa ensartede Regler som vel muligt.

Udgiftsfordelingen vil betyde en ikke